

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

394

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמֶלֶק בְּדַרְךָ בְּצֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם"

מלחמת אכזריות בעמלק, למה?

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

ואימתי במידת האכזריות. מי שאינו נוהג במידת האכזריות במקום שהתורה מצווה לנהוג בה, הרי הוא משאיר את הפתח להשתמש במידה זו דוקא במקום שהחובה היא רחמנות. **וכן אמרו חז"ל; 'כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי, סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן'** (קה"ר ז' כד).

ניתן למצוא כאלה שמי שמעליב אותו או פגע בו הוא מוכן לרדפו עד חרמה. ואם הפוגע בו נפל, מיד הוא מתמלא בהנאה ושמח במפלתו. על מי מתאכזר על יהודי שנכשל פעם אחת ופגע בכבודו או בממונו. אבל סוף סוף הוא יהודי שומר תורה ומצוות. אכן; נעשה אכזרי במקום רחמן. **ואותו אדם עצמו כשהוא מתייחס לבעל עבירה הוא הופך לרחמן שברחמנים; "חייבים לאהוב את כולם!"** "לכולם יהיה טוב!" התורה מצוה על הרחמנות לכל יהודי ואפ' לבעלי חיים. לשיטה אחת הרי האיסור של 'צער בעלי חיים' הוא מדאורייתא. **בגמ' מסופר;** שרבינו הקדוש נענש על שאמר לעגל; **'לך כי לכך נוצרת'** כשברח מסכין השחיטה (ב"מ' פה). **ואילו כלפי עמלק המוכן להרוג טף ונשים ביום אחד, חייבים לנהוג דוקא במידת האכזריות; 'מעלל נַעַד יוֹנָק'.**

אי אפשר שתחול השמחה של פורים מבלי שנקבע בעצמנו את היסוד של מחיית עמלק. שמחת השלמות תלויה במחייית עמלק. **'איני הכסא שלם ואין השם שלם עד שתהא מלחמה לה'** **בעמלק'** (רש"י 'ישעיה' יב ב). ועמלק

המשך בעמ' 2 <<<

מלבד צד העבירה שברציחה, יש בה גם צד השחתה בכחות האדם עצמו העולה על כל ההשחתות. **וכאן הוא מצווה להרוג; 'מעלל נַעַד יוֹנָק'.** הבה ונחשוב למעשה מוטל לפנינו תינוק עמלקי ואנו מצווים לדקרו בסכין ולהמיתו. מצוה זו היא כמו מצות אכילת מצה ונטילת לולב. מי שיאמר מצוה זו איני יכול לקיימה הרי הוא מין ח"ו. ואם אינו מפתח בקרבו מידת האכזריות כלפי עמלק, הוא לקוי ביהדותו. **ויש להבין; מהו באמת יסוד מצוה זו?**

בפסיקתא מגלים חז"ל את טעם המצוה זו"ל; 'מה ראה הקב"ה לנהוג עם עמלק במידת אכזריות? אלא אמר הקב"ה: "אקדים לו ממה שעתידי לעשותה. גלוי וצפוי לפני היאך הוא עתידי לגזור; 'מנצר נַעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד' (אסתר' ג' ג); 'לכך; 'נְהַמְתָּה מֵאִשׁ עַד אִשָּׁה' (יג).

'אם בא להרגך השכם להרגו' (סנהדרין' עב). בהלכה זו קיימת כונה עמוקה יותר מאשר הצלה גרידא. מצוה להשתמש במידת האכזריות לענינים חיוביים, להרוג אדם שמגיע לו עונש מיתה. וכן העדים שראו חילול שבת או עבירה אחרת מצווים לבוא ולהעיד וגם להורגם לאחר גמר הדין **כמ"ש; 'יַד הַעֲדִים תִּהְיֶה בוּ בְּרֹאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוּ' (דברים' יז ז).** כי ההמתה היא ביעור הרע; **'אֲתֵבִי ה' שָׁנְאוֹ רָע' (תהלים' צז י).** שאותה מידה שחסרה לו בשנת הרע אותה מידה חסרה לו באהבת ה'.

בכל אדם מוטבעות מידת הרחמים ומידת האכזריות. התורה מורה; אימתי להשתמש במידת הרחמים

לפני קיום מצות היום של פורים, חלה ההלכה של קריאת פרשת 'זכור'. נראה מכך שאי אפשר להגיע אל השלמות שביכולת יום הפורים להעניק לנו, מבלי הקדמה של פרשת מחיית עמלק. הבה ונתבונן במצות עשה זו, המצוה כיצד לנהוג כלפי עמלק ולהרוג בו; **'מעלל נַעַד יוֹנָק' (ש"א' טו ג).** ולמרות שהתורה היא כולה רחמים וחסד; **'תורה תחילתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים'** (סוטה' יד). והרי כל מידותיו של הקב"ה הם מידות רחמים, מצווים אנו במצוה זו של אכזריות והגם שאין בידינו עתה למחות בפועל את עמלק, הרי גם במצבנו יש בנו שייכות למצות המחיה, שהרי זו היא מצותה של פרשת זכור, זכירת המחיה.

'בשעה שאמר לו הקב"ה לשאול: 'לך נהייתה את עמלק' (שם) אמר: 'ומה נפש אחת אמרה תורה; הבא עגלה ערופה. כל הנפשות הללו עאכו"כ! ואם אדם חטא, בהמה מה חטאה? ואם גדולים חטאו, קטנים מה חטאו? יצאה בת קול ואמרה לו: "אל תהי צדיק הרבה" (קהלת' ז). שאול באחת ועלתה לו' (יומא' כב).

אין לנו השגה לא בקדושתו ולא בצדקותו של שאול המלך. **הלא אמרו; 'שואל באחת' משמע; אחת ולא יותר.** וא"כ ברור שהקל וחומר של שאול היה מתוך מטרה של קידוש ה'. **שואל המלך שאל: "כיצד אפשר להיות רוצח"!? וכמ"ש הרמב"ם; 'ואין לך דבר שהקפידה תורה עליו כשפיכות דמים שנא'; "כי הָסֵם הוּא יִנְיֵיף אֶת הָאָרֶץ" (במדבר' לה לג) (רוצח' א ד).**

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

אינם רק בני עמלק. וכמ"ש **החפץ חיים זצ"ל**; כי הרשעים הם בפנימיותם זרע עמלק. המלחמה אתם היא כאופן המלחמה בעמלק. היום פוחדים להתקוטט אתם, פוחדים לכתוב נגדם, למה? פחד הכבוד העצמי. ומה עם כבוד התורה כבוד ה' וכבוד ישראל?

לדאבון חדר השקט והשלוה בנוגע לרשעות גם בין בני תורה. אפשר שיחוללו בעיר מה שרוצים לחולל, העיקר שאני מחזיק ברוחניות שלי. נכון שהפעולה הכי גדולה כנגד כחו של עמלק הוא לימוד התורה, אבל כמו שלימוד התורה נדחה מפני; **'מצוה שאי אפשר לה ליעשות ע"י אחרים'** ('מו"ק' ט) כן הוא בנוגע להילחם ברשעות. האם מפני שתלמוד תורה מוריד שפע של קדושה בכלל ישראל, אין אנו מפסיקים לקריאת המגילה? **בזמננו מכנים את הסלחנות בכינוי מכובד; 'אהבת ישראל'. אך האמת היא; כי 'אהבת ישראל' אמיתית; היא מחייבת הרע מישראל.**

המלחמה בעמלק פותחת במלחמה נגד היצר הרע שהוא העמלק הפרטי שבלב, להתקוטט נגד היצר. גם במלחמה ישנם מצבים שהשונא מנצח, אבל לעולם יודע הלוחם כי הוא עומד נגד שונא שעליו להתגבר עליו ולנצחו. מי שעבר עבירה ולבו נשבר, עליו להשיב מלחמה כנגד היצר. אך אם הוא נשאר רגוע לאחר שעבר עבירה, אות הוא כי אינו מרגיש ששונאו גדול יותר מעמלק. שהרי הוא נמצא בלבו נלחם בו, מצפה לרגע של חולשה ומיד בא עליו להרגו. וכמ"ש; **'צופה קשע לצדיק ומבקש לקמתו'** (תהלים' לז לב).

קודם שנלחם ביצה"ר הפרטי שבו, אין מקום למלחמה ביצר הרע של הזולת. מה פנים יש לו כשכא לדרוש מהשני להיות עבד ה'. רק מי שמתקוטט ביצר הרע שבו, מחפש דרך נגד כל חולשה שבו כל אחד כפי מדרגתו. ואז יהיו דבריו נשמעים גם כשיתקוטט באחרים. קיימים אנשים יראים לא צדיקים מופלגים, אבל שלמים במעשיהם לפי מדרגתם. וכשהם צועקים נגד רשע, כולם יודעים שצעקתם היא צעקה טהורה הבאה כהמשך לצעקתם על יצר הרע שבהם. כדי לזכות ל'שמחת פורים' זקוקים לשמחה של שלמות במלחמת היצר. פתיחת המלחמה היא ביצר הרע שבו, לערוך חשבון הנפש היכן הוא עומד במצבו, לזכך את מידותיו ולפעול בעצמו כח המלחמה. ('מערכי לב')

"יהיור הקביעי תרשיש ושהם וישקה משפצים זהב יהיו במלואתם" ('שמות' כח כ)

'יוסף ע"ש שהם. וסגולת אבן זה; לתת חן לאדם בעיני כל רואיו. ונקראת;

שהם ויש בה אותיות השם. על שם; 'נְהִי ה' אֵת יוֹסֵף וְנְהִי אִישׁ מִצְלִיחַ' ('בראשית' לט ב). **וכתיב; 'נִתְּנָן חֲנוּ פְעִינִי שַׁר בֵּית הַסֵּהֲרָ' ('שם' כא) ('רבינו בחיי' עה"ת).** והרגשתי להבין את תגמול החן לבעלי הענוה דוקא ולא למצטיינים בשאר מדות ומעשים טובים. בודאי שבכל שכר ותגמול על כל מדה או מעשים טובים שהקב"ה גומל לעושיהם, יש בו בגמול מעין אותם הנימוקים שבגוף המצוה או המדה שעושיהם דבקו בה בעת עשותם לכבודו של הקב"ה. והנה בהגיע התור של הענוים לקבל את שכרם, ה' משפיע עליהם מטוב הטעם של החן והחסד. היות ואותו הענוי בשעת התמסרותו על קדושת התורה ועל כבודו יתב', סיכן את כבודו וחינו בעיני בני אדם, החליט להפסיד את חינו בעיני הברואים ולא להיות מכוער בעיני המקום. לכן באה עליו המדה כנגד מדה, רגשות חן ואהבה בלבבות בני אדם.

ענותנותו של הצדיק נותנת מקום לבני אדם שיזלזלו בו ויתנהגו עמו בעזות. בטוחים הם מראש שלא ינזוף בהם, יוותר על קיפוחו ועלבונו כדרך המוסר והפרישות. לכן מחזקהו הקב"ה ומשלם לו על פניו כפי יראתו וענותנותו. ומותח עליו חוט של חן וחסד. ובני אדם מתחילים פתאום לחבב אותו ולבקש את קרבתו. וזהו; **'נְלַעֲנִינִי וְתָן חֲנוּ'** ('משלי' ג לד).

כתב הגר"א ז"ל עה"פ; 'אל תאמר אשקלמה כע קנה לה' וישע לך ויש כע'. 'בעת שאחד רוצה להרע לך ויש לאל ידך לשלם רע לו; 'אל תאמר אשקלמה כע'. ואשר אתה ירא שיעשה אתך רע עכשיו וגם אח"כ יעשה רעה, אל תירא כי; 'קנה לה' שלא יעשה לך מאומה, שיגרע יכלתו מהרע לך וגם עכשו, וישע לך ה' מצרתך'. הרי שיש מקום לחשוב שבענותנותו ובותרנותו יגרום לעצמו רע להבא. ובכל זאת הוא ממשיך בקו ענותנותו, לכן הקב"ה משלם לו כגמולו. ובמקום חשש הביטול והשנאה שבני אדם יקיפוהו בהם, הרי משרה עליו הקב"ה רוח של חן וחסד. ובני אדם מוקירים אותו.

"נִתְּנָן ה' אֵת חֲנוּ הָעַם פְּעִינִי מִצְרִים גַּם הָאִישׁ מִשָּׁה גְדוֹל מֵאֵד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם פְּעִינִי עֲבָדֵי פְרָעָה וּבְעִינֵי הָעַם" ('שמות' יא ג). מדרך הטבע צריך להיות שהמצרים ישנאו את בני ישראל, שהם נעשו להם לסיבה של עינוים וסבל אין מספר. משה מופיע מידי פעם לפני פרעה ודורש את גאולתם. והדרישות האלו מלוות ענשים כבדים וקשים, מחריבות הגוף והורסות כל קיומה של מצרים. והרי מן הראוי שגם משה יהיה שנאו ובזוי עליהם. אלא שבגלל מסירותו ונאמנותו של משה בקיום שליחותו ומשימתו שהשי"ת הטיל

עליו. ואשר בגלל זה סיכן את עמדתו וחינו בעיני מצרים, **גמלם ה'; 'נִתְּנָן ה' אֵת חֲנוּ הָעַם פְּעִינִי מִצְרַיִם"**.

ומצאתי ברמב"ן ז"ל; וטעם; 'נִתְּנָן ה' אֵת חֲנוּ הָעַם פְּעִינִי מִצְרַיִם' שלא היו אנשי מצרים שונאים אותם על המכות, אבל מוסיפין בהם אהבה ונושאין חן בעיניהם לאמר; אנתנו הרשעים גם עושים חסד. וראוי הוא שיחונן אתכם האלקים. גַּם הָאִישׁ מִשָּׁה" המביא עליהם המכות "גְדוֹל מֵאֵד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲבָדֵי פְרָעָה" "וּבְעִינֵי הָעַם" ישראל, אחרי שאמרו לו: "וְכָא ה' עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט" ('שמות' ה כא) **כי נתגדל מאד בעיניהם בראותם כי נאמן הוא לנביא לה'. הרי מבואר; שהחן וההוקרה המיוחדת, שגם השונאים נאלצים להרגיש לשלוחי ה', זוהי מתנה מיוחדת שהקב"ה מעניק לאלה שמוכנים לסכן עצמם ולהקריב נפשם לקדושת שמו ית'.**

וזהו שנאמר לעיל על יוסף הצדיק שאבן שלו שהם רומזת על חן. כי מי כיוסף הצדיק שבהשתקעותו בין הגוים עמד בצדקו, למרות זוהמת מצרים וקסמי אהבה הגשמית ופיתויי הטומאה, עמד בנסיוגות הקריב את נפשו והושלך לבור האסירים. ולא זע ולא נע מקדושת נפשו, התגבר על יצרו למרות כל גנוני החן והיופי שנתברך בהם. ויתר וזלזל בחינו ולכן ברכו השי"ת. **ונעשה לסמל של החן והיופי הרוחני; 'דלא שלטה ביה עינא בישא' ('ברכות' כ).**

אמרו חז"ל שפוטפרע היתה מאימת עליו בכמה מיני פחדים; "'הותכת אני פרנסה שלך". והיה אומר לה; 'נתן לךם לרעבים'" ('תהלים' קמו ז). **'כובלתך אני'. והיה אומר לה; 'ה' מיתר אסורים' ('שם'). **'כופפת אני את קומתך'. והיה אומר לה; 'ה' זקף פפופים' ('שם' ח). **'מסמא אני את עיניך'. והיה אומר לה; 'ה' פקח עוררים' ('שם') ('ב"ר' פז י). על כל איום מצא תחבולה להתחזק ולא ליפול בפח. ותוצאות הגמול היתה שלשלת ארוכה של חן וחסד; **'נִתְּנָן חֲנוּ פְעִינִי שַׁר בֵּית הַסֵּהֲרָ'. והאבן שהוקבעה בחושן המשפט היתה; **'שֵׁהָם'.** כי שם השם נקרא עליו.********

הלימוד ממאמרנו זה; שהאדם המוסרי הנאחז לפעמים באיזה מאבק עקרוני בעניני מוסר ודעת וכדומה, אמנם צריך הוא להתהלך בענוה ולכון את יחסיו עם בני האדם שיהיו בנעימים, אך מהשקפתו הברורה אל יזו! יותר על כבודו ועל רכושו בשביל כבוד ה' וקידוש שמו. ויאמין אמונה שלימה שה' אשר לו הגדולה הגבורה והתפארת ישלם לו וימציא לו כמדתו. יעטרהו בענות חן וכל אויביו ומתנגדיו ישלימו אתו. ('תורת הנפש'). ■

השחזת הלשון

וככל שהשוחט יהיה יותר ירא שמים ומוכשר למלאכתו כן הוא יצליח בסיעתא דשמיא להגיש לפני תושבי העיירה בשר יותר כשר ומהודר". **המשיך רבי מאיר שפירא:** "מה אנו מוסרים לאחריותו של השוחט? בהמה. ואם כך, כמה עלינו לדרוש ממלמד שבידיו אנו מוסרים לפקדון את נשמות ילדינו, את היקר והטוב שבאוצרותינו"? ■

המלמדים לא התאימה לרמת תפקידם החשוב ורבי מאיר התריע על כך. וכך **הוא אמר:** "כאשר עיירה מקבלת שוחט שישרת אותה היא דואגת לא רק שהשוחט ידע את הלכות שחיטה אלא גם שיהיה אומן וזריז בהשחזת הסכין. ובנוסף לכך גם ירא שמים. ואמנם היהודים נוהגים כראוי בדקדקם על השוחט שיהא ירא שמים גדול כי הנסיונות בתחום זה רבים.

"ומלאת את ידם" (שמות' כח מא)

'כל מלוי ידים לשון תנוך הוא. כשהוא נכנס לדבר להיות מוחזק בו מאותו יום והלאה הוא' (רש"י)
בשעת נאום בבית המדרש בפיוטריקוב על שאלת התנוך נגע רבי מאיר שפירא בבעיה חנוכית שהיתה מצויה באותו דור. כשרונותיהם של

שכר שמחה

איש אשר ישמע מצוותיך ותורתך ודברך ישים על לבו (רמב"ם' סדר תפילות). **ואמרו רבותינו ז"ל; 'שכר מצוה בהאי עלמא ליכא'** (קדושין' לט ב). **אבל בשכר ה'שמחה';** אדם אוכל בעולם הזה. **והשכר היותר גדול שיש על השמחה;** שזוכה להשגת החכמה והשגת השלמות. **שכן גלה סודו רבנו האר"י ז"ל;** שמה שזכה להשגת חכמה נפלאה והשגת רוח הקדש, הכל היה בשביל שהיה שמח שמחה רבה בעסקו בתורה ובקיימו שום מצוה, יותר ממוצא שלל רב. **נמצא; ששכר שמחה של מצוה, מצוה. (פלא יועץ' 'שמחה')** ■

וברכות, שאם יעמיק בהם להבין להשכיל כמה טובה ויקר וגדלה עשה לנו אבינו שבשמים, ישמח לבו ויגל כבודו על כל דבור ודבור... **ובפרט על אחת כמה וכמה ישמח האיש על כמה מצוות שכליות ותענוגי בני אדם... וכן; האוכל ושותה בשבת ויום טוב... למצוה תחשב ועושה נחת רוח ליוצרו וקובע לו שכר, היש חיד מתוק מזה?!** אם עושה לשם שמים למצוה תחשב ומקבל שכר. על זאת ישמח ישראל בעושי שמחה רבה, אי אפשר שלא לשמח. **אלא שצריך לשים לב ולהתחזק במחשבות שהורות על דרך שאנו אומרים; "אשרי**

'וכבר כתבו גורי האר"י; שבאמרו: 'ברוך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת' וכן באמרו: 'עלינו לשבח לאדון הכל שלא עשנו כגויי הארצות' ישמח ישראל שמחה רבה כמי שהוא עומד לישרף והצילוהו מן השריפה ועשאוהו מלך, כי אין שרפה גדול ונורא, משרת לפניו. וכן באמרו: 'אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו' (ברכות התורה). או באמרו: 'אשר קדשנו במצוותיו'. וכזאת וכזאת כמה דברים שתקנו לנו בנוסח תפלות

שכרות בפורים

רחמיו ונועד עם הפריץ. מסר לו את כל כספו פדה את השבויים ויותר על כל חלומות ההתהוללות וצפיות הנאות השוא. ושב על עקבותיו. "אין אנו יכולים לשער באיזה נסיון עצום עמד לאור תהום הדרדרותו" **אמר הבעש"ט: "מעשהו עורר התרגשות במרום וקצבו שכרו; שכל אשר יגזור יקום. קטרג המקטרג; ואם יגזור להחיות מתים? ואם יגזור להביא הגאולה. להחיש קודם זמנה?" החליטו להטילו לשכרות שתנתקו מהעולם. יהא טרוד בינו. מעורפל בגלופיו ולא ידע מאומה". "כיו"ב" **אמר בעל 'חדושי הר"י זצ"ל:** "ימי הפורים גבוהים ונעלים אף מיום הכפורים (תקוני זהר' כא). 'יום כפורים' הוא 'לפורים'. וידוע **'קטן נתלה בגדול'** (תענית' ז). הפורים הם ימי רצון אף יותר מיום הכפורים. **והראיה;** שביה"כ אנו משועים ומעתירים ולא תמיד נענים. ולא בכל. **אבל בפורים; 'כל הפושט ידו ליטול נותנין לו'** (רמב"ם' מגילה' טז). וכל אחד יכול לפעול כל רצונו למילוי כל משאלותיו. אבל חששו חכמים פן ישאלו שלא כהוגן ויבקשו יותר מדי. ו'כבודנו' ב'שכרות'. ■**

הקנקן. אמרו לו: "באנו לקבל ממך ברכה". **צחק וגיחך ולעג לבקשתם כאומר:** "מה לי ולהם? לשתות אני רגיל". ראו עם מי יש להם עסק והרחיקו ממנו את הבקבוק. **נתן בהם עינים מתחננות. יבב ופעוה גנח ונאנק:** "לשתות אני רוצה". אמרו לו: "ניתן לך ונקנה עבורך יין וטוב רק תברך". ברך בלהיטות ובלבד שישקוהו. שלחו והביאו לו קנקן חדש מלא ישן שתה עד שנרדם ועזבוהו ברחמים. והגזרה בוטלה. שבו אל הבעש"ט מלאים פליאה. **אמר להם:** "אגלה לכם סוד הענין. צדקו יהודי המקום. יהודי זה בור ועם הארץ בלי תורה ובלי מצוות. הולל ופוחז היה, יצרו כבוד ודעתו קלה. שמע שבעיר הגדולה יש מקום פריצות והוללות אלא שההוללות עולה כסף רב לבזבוז באין מעצור עבור דמיון שוא. נטל עמו את צרור הכסף ונסע לשם. בדרכו עבר במקום ישוב ושמע קולות שועה זעקות וקריאות קורעות לב. תמה לפשרן. **וספרו לו; שהקהילה חייבת הון רב לפריץ דמי מסים וחכירה. לכן אסר הפריץ את ראשי הקהילה וגזר עליהם עינויים מרים ממות והם זועקים ביסוריהם. נכמרו**

הרה"ק בעל 'חדושי הר"י' ספר, כי פעם באה משלחת והתחננה אל הבעש"ט הק' לפעול כדי להעביר גזרה נוראה. הבעש"ט התפלל, אך לא נענה כי הגזרה נחתמה ושערי שמים ננעלו. כשראה את צערם הציע להם כי נותרה להם דרך אחת; לנסוע למקום פלוני לפנות לאדם ששמו כך וכך כי ברכתו ברכה והבטחתו הבטחה. נסעו למקום ההוא ושאלו: "היכן גר רבי פלוני?" **ומשמעו את שאלתם פרצו בצחוק גדול באומרים: "אותו רבי' אינו יודע אפילו צורת אות... מה לכם ולו?" **צחוקם של האנשים הפכו ללעג:** "וכי הוא יברך? הוא בעצמו אינו מברך ואינו מתפלל!" **נבוכו השליחים ואמרו:** "בכל זאת הניחו לנו ונשוחח עמו. אין לנו מה להפסיד... מי יודע...". "איך תשוחחו עמו הרי הוא תמיד בגילופין. שיכור שאינו יודע בין ימינו לשמאלו!" **מבוכתם של השליחים גברה אך פקודתו של רבם גברה עליה. הם שאלו על כתובתו והראו להם את בקתתו. בהכנסם הם מצאוהו בערפול חושים והמתינו לו עד שיתעורר. אך לאכזבתם ברגע שהתעורר מיד שפקח את עיניו הושיט ידו אל****

פרשת 'תצוה'

'אית בהו רבנן'. אמר ליה: 'עם אחד הן' '

לשון הרע של המן

שתי נשים מוסרות נפש

מתוך כ"ד ספרי הקדש לא נקרא ספר ע"ש אשה לבד משני ספרים מחמש המגילות; רות ואסתר. והטעם; מפני שהן מסרו נפשם על דבר השי"ת. רות: **"בְּאִשֶּׁר תְּמוֹתֵי אֲמוֹת"** ('רות' א יז). ואסתר: **"וְכַאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי אֲבַדְתִּי"** ('אסתר' ד טז). ('שפתי חכמים')

צדיק יחיד בדורו

'אמר רבא: 'ליכא זידע לישנא בישא כהמן. אמר ליה: 'תא נכליניהו'. אמר ליה: **"מספינא מאלקיו דלא ליעבד לי כדעבד בקמאי"**. אמר ליה: **"ישנו מן המצוות"**. אמר ליה: **"אית בהו רבנן"**. אמר ליה: **"עם אחד הן"**. ('מגילה' יג) יש להבין; מה היתה תשובתו של המן לאחשורוש; **'עם אחד הן'**. האם עלה בדעת אחשורוש שרבנן אינם מבני ישראל?! ואם אחשורוש חשש כי הרבנן יגנו על עם ישראל, במה סתר המן את דבריו? **אלא שהכונה היא**; שהמן ראה כי מרדכי היה יחיד בשיטתו בזה ואף אחד אינו הולך בעקבותיו. ואפילו לרבנים נוח יותר ללכת אחרי העם ולחיות אתו בשלום. וזה השיב לו המן: **"אל תחשוש מהני רבנן כי עם אחד הם. ונמשכים אחרי דעת ההמון. ומרדכי לא נשאר אלא בודד יחיד ממש"**. **אולם בסוף נוכחו כולם**; כי האחד הזה היחיד מרדכי צדק בשיטתו ועל ידו נגאלו ישראל ונעשה להם נס. (**האדמו"ר מסאטמר זצ"ל**)

שלא נדע

'מיחייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי' ('מגילה' ז)

כל אחד יודע ש'**ברוך מרדכי'** הוא בודאי טוב. ו'**ארור המן'** בודאי רע. אבל ישנם אנשים שהם ממוצעים בין שני הדרכים ורוצים לצאת ידי חובת שניהן וזה גרוע מכולם. לכן צריך לשנות יין כדי להגיע

בתורה ובמצוות ולאחר שימלא את כרסו בש"ס ובפוסקים רק אז יגש אל הקדש.

"וכל מעשה תקפו וגבורתו ופךשת גזלת מרדכי אשר גזלו המלך הלא הם פתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופךס" ('אסתר' י ב)

הדברים צריכים ביאור; מדוע נכתב פסוק זה במגילה. וכי לא ידוע לנו שמעשה תקפו וגבורתו של אחשורוש **"פתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופךס"**. עד שהוצרכה המגילה להשמיענו זאת. והלא כל עם כותבים קורות חיי מלכיו בדברי ימיו? **כותב ע"כ הג"ר יחזקאל אברמסקי זצ"ל**; לקח עמוק ונפלא צפון בפסוק זה; ספור המגילה הוא מאורע מרתק. ומשום כך עלול אדם לקראו כספור הסטורי מרתק. **באה אסתר הנביאה והזהירה: "אם במאורעות ההיסטוריים חשקה נפשך. אם מבקש אתה לדעת אודות גבורת אחשורוש וגדולת מרדכי כלך לך אצל ספר דברי הימים שם תמצא את כל ההסטוריה וקורות חייהם של כל המלכים. מגילה זו, לא לשם כך נכתבה אלא כדי להפיק לקח של אמונה ותשובה; לדעת למה החטא גורם. וכמה התשובה מועילה לזכור חסדי ה' ולספר נפלאותיו. לשמוח בישועתו וליחל לתשועות נוספות. כי "חסדי ה' פי לא תמנו פי לא כלו רחמינו"** ('חזון יחזקאל')

סיבת קריאת מגילת אסתר

כותב הגר"י אייבשיץ זצ"ל; **'שמעו נא נבונים עם וחכמים. אל נא תהיה קריאת המגילה בעיניכם כדורש ספר זכרונות וספר קורות אבותינו בכל התלאות אשר מצאתם. וכי בשביל זה היתה אזהרה לקרותה פעמים? אמנם רוב מהתועלת אשר נמשך ממנו, מלבד סודות רבים שיש בו ולהכי נקראת 'מגילת אסתר', שיש בו סתרים וסתרי מעשי בראשית למאד. אף גם יש ללמוד ממנה דברים רבים למוסר והנהגת אדם אשר יעשה וחי בהם'**. ('יערות דבש' א ג)

"נעשית משבצת זקב" ('שמות' כח יג)

'שבעה בנים היו לה לקמחית וכולן שימשו בכהונה גדולה. שלחו חכמים ואמרו לה: "מה מעשים טובים יש בידך"? אמרה להן: "יבא עלי, אם ראו קורות ביתי שערות ראשי"... וקרון עליה: **"כל פבועה בת מלך פנימה ממשבצות זקב לבושה"** ('תהלים' מה יד). ('תלמוד ירושלמי' 'יומא' ה)

"ונשמע קולו כבאו אל הקדש" ('שמות' כח לה)

אף שאסור לאדם להיות גאה ועליו להתרחק מאד מן הגאווה. **"מבעבודת ה' יש לנהוג בדרך של; 'נזיפה לבו פדרכי ה' "** ('דברי הימים' ב יז ו). **וכפי שכתב 'ארחות צדיקים'; 'כי יהא אדם יקר רוח וגבה לב בעניני העולם הבא, שלא יספיק לו במה שיזדמן לו. ולא יאמר די במה שימצא ידו מהם, אלא ימעט בעיניו כל מעשהו ותגבה נפשו למעלה תמיד. ויתרעם בנפשו כמו שמקצר מעבודת הבורא ב"ה וזאת הגאווה אינה מזקת לענוה, אך מסיעתו וגורמת לו לשמוח במעלות הטובות...'** ('שער הגאווה'). **יש לרמוז זאת בפסוק הכתוב על אהרן שהיה ענותן; 'ונשמע קולו'** מותר לו להשמיע את קולו ברמה ולהתגאות. אימתי? **"כבאו אל הקדש"** דוקא. רק אז קים לגביו ההיתר של; **"נזיפה לבו פדרכי ה' "**. ('דברי מרדכי')

"נעשית מזבח מקשר קטרת" ('שמות' ל א)

יש לשאול; מדוע מזבח הקטורת נזכר בסוף לאחר כל כלי המשכן; בגדי הכהונה וקרבתות המילואים ומשיחת הכלים והכהנים? **ותירץ הרב 'בעלי ברית אברם' זצ"ל, סבו של החיד"א;** הקטורת רומזת על סודות עליונים שבתורת הנסתר. **ובא הכתוב ללמדנו;** שאין לעסוק בתורת הקבלה אלא בסוף, לאחר שיהיה מושלם

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

הש"ת. **שבעה מהגנב**; עושה מלאכתו רק בלילה כשרואה ואינו נראה. ב. אפילו נכשל היום למחר מנסה את מזלו שוב. ג. אוהב את חברו כגופו לעולם לא יגנבהו. ד. מסכן עצמו במסירות נפש על גניבה קלה כבחמורה. ה. מוכר שללו ברוח מועט ובלבד שיטשטשו העקבות. ו. אינו מגלה מה שהיה ואינו מספר מה שעתיד להיות. ז. אוהב את אומנותו ומסרב להחליף אותה באחרת. **ושלשה מתינוק**; ידיו עסקניות תמיד ואינו פונה לבטלה אף רגע. ב. כשחסר לו דבר מה מיד בוכה, מבקש. ואינו מעמיד פנים. ג. כשאינו חסר, תמיד שרוי בשמחה עליז וצוהל".

לא להקל ראש בפורים

כתב החיד"א זצ"ל; 'אם בכל הימים לרבות הלילות חייב אדם להלל ולשבח לאלקי עולם אדון כל הנשמות רבון כל המעשים יתברך שמו. עאכ"ו' יגדל כח החיוב ביום טובה רוח והצלחה של יום הפורים. כי הפלא ה' חסדי חסדים על עם ישראל ועל רבנו. ועל דא ודאי בעי ליה לאיניש לאודי ולשבחי בשמחת המצוה. **"נגילו בְּרַעְיָהּ" במקום גילה שם תהא רעדה** ('ברכות' ל). ולא יסיר מורא שמים מעל הראש והיה לאות כי שמחת מצוה ולא שחוק וקלות ראש. כי בשביל שמחת פורים לא הותר שום איסור כלל. וזה דבר שהשכל מחיבו; כי ביום אשר הגדיל ה' לעשות עמנו ה' הצילנו ממות לחיים למען רחמיו. ובו קבלנו מאהבה תורתו התמימה, אינו בדין להקל בשום איסור כלל...! ■ (דברים אחרים' ט)

'עלו', 'עלין', 'גילה'. וביאורם; 'שמחה'; היא שמחת הלב והנאת הנפש והשכל. 'ששון'; הוא משוש האברים. 'חדוה'; לשון שמחה ביחיד. 'עלוז'; כשהשמחה מתגברת בלב עד שנחלש וכמעט פורחת רוחו ממנו. 'עלין'; כשהשמחה תקועה בלבו עד שלא תזוז ממנו. 'גילה'; כשהשמחה מגולה כ"כ עד שהכל רואים אותה. כגון; ע"י שירה ורקודים. ולכן בשושן הבירה מקום מושב המלך לא רצו לעורר קנאה ולא היו שמחים ברקודים ובמחולות הנראים לעין כל. **לכן נאמר: "צְהִלָּה וְשִׂמְחָה"**. רק 'צהלת הפנים ושמחת הלב'. אבל בשאר המקומות היו שמחים בגלוי. ('מגילת סתרים' לבעל 'נתיבות המשפט')

נפילת ההמנים

שאל ההגמון את רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל: "אתם היהודים מתפארים שכתוב בתורתכם: **"לא תקם וְלֹא תטור"** ('ויקרא' יט יח). ואתם בעצמכם נוטרים שנאה בלבכם ל'המן' כבר אלפים שנה. ולא עוד אלא שאתם חוגגים לזכר מפלתו. האם אין זו נטירת שנאה גמורה?" ענה הרב: "חג זה אינו בא מתוך נטירת שנאה. אלא כונתנו בעיקר להזכיר את מפלתו של 'המן' ל'המנים' של דורנו".

ללמוד מגנב ותינוק

סח הרבי זושא מאניפולי: "שבעה דברים למדתי מגנב ושלשה דברים מתינוק. וכולם כדי זירונו בעבודת

לאמת שאין אנו זקוקים להני ממצעי. וזהו אמרם ז"ל; **"עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי"**. שפירושו; אין אנו רוצים לדעת מאותם העומדים בין ארור המן לברוך מרדכי. היינו דאמר אליהו הנביא לנביאי הבעל: **"עד מתי אתם פסחים על שְׁמֵי הַסַּעֲפִים אִם ה' הָאֱלֹקִים לְכֹן אֲחִירֵי וְאִם הַבַּעַל לְכֹן אֲחִירֵי"** ('מ"א יח כא). כי הכי גרוע הוא הממוצע. (מהאדמו"ר מהר"י ט"ב)

"זכור את אשר עשה לך עמלק בְּדָרְךָ בְּצֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם" ('דברים' כה יז)

ויש להמתיק בזה; שהרי הגמרא אומרת; **'תניא "בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ" ('דברים' ו ז) פרט לעוסק במצוה. "יבִלְתְּךָ בְּדָרְךָ" ('שם') פרט לחתן. מאי משמע? אמר רב פפא: "כי "בְּדָרְךָ" מה "בְּדָרְךָ" רשות, אף כל רשות"' ('ברכות' יא). הרי ש'דבר הרשות' נקרא; "בְּדָרְךָ". וזהו שאמר הפסוק: **"אֲשֶׁר קָרָה בְּדָרְךָ"** ('דברים' כה יח). היינו; שהיצה"ר מוצא מקום לקרר את האדם ב'דבר רשות' ושם להפילו. ('לב שלום')**

"וְהַעִיר שׁוֹשָׁן צְהִלָּה וְשִׂמְחָה. לְיִהוּדִים הִקְיָה אוֹרְהָ וְשִׂמְחָה וְשׁוֹשָׁן וַיִּקְרָ" ('אסתר' ח טו-טז)

אם בא הכתוב ומעיד כי; **"לְיִהוּדִים הִקְיָה אוֹרְהָ וְשִׂמְחָה וְשׁוֹשָׁן וַיִּקְרָ"**. א"כ מדוע בשושן נאמר רק; **"צְהִלָּה וְשִׂמְחָה"**? אלא שמות נרדפים רבים יש למילה 'שמחה'; 'שמחה', 'חדוה', 'צהלה',

מצנפת הבן איש חי

אדם יודע לכרוך אותה. מרעיש הדבר; הגאון האדיר שחודשי תורתו נבעו כמעין המתגבר בנגלה ובנסתר וכל דקה היתה כה יקרה בעיניו. הקדיש מזמנו לליפוף המצנפת ורשם זאת לדורות. **כדי ללמדנו ולהדריכנו**; כמה יש להקפיד לשמר את מסורת האבות ושלא לסטות ממנה כמלוא הנימה. נלמד מכאן לדבוק במסורת האבות. לשמור את היחודיות שהתגבשה במהלך הדורות. מנהגים ונוסחאות. שירים וזמירות. נתגאה במורשת קהילות יעקב. (הר' שלום מאיר וולך שליט"א) ■

האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב היה כך. לפיכך; מן הראוי שלא לשנותו. יצוין שבספרו הגדול 'רב פעלים' הקדיש מקום לסדר עשיית המצנפת ההדורה, המוכרת לנו מתמונתו המפורסמת. וכתב; **'... וזה סדר לבישתה. תחילה לובש על ראשו כובע עב וחזק שקורין כימא... ועל כובע זה לובש כובע אחר שקורין פיס. וכורך עליהם חתיכת בגד לבני לחזקם. ואח"כ כורך עליהם את הבגד הגדול שקורין שאל בכריכה מהודקת בכמה קפולים זה על גבי זה מעשה אומן, שאין כל**

גדול מרבן שמו הנערץ של רבנו יוסף חיים זצ"ל מבגד הנודע ע"ש ספרו; 'בן איש חי' אחד מעשרות הספרים הקדושים שחבר. בפרשת השבוע נסקרים בגדי הכהונה שהיו; "לְכַבֹּד וּלְתַפְאֶרֶת" ('שמות' כח ב). בעקבותיהם נציין את בגדי השרד בגדי הקדש שהיה הרב זצ"ל לובש. לבוש היה כלבושם המיוחד של חכמי ורבני הספרדים הקדמונים. למרות שבמשך הדורות היו רבים ששינו את הלבוש המסורתי של יהדות בבל לא גרע הרב אף פרט מהם. אומר היה; שלבושם של

מרבינו מרן בעל 'אילת השחר' שליט"א

למען יאריכון ימיך

כאשר זכינו בחסדי השי"ת עלינו שחזר רבינו לביתו, זיכהו הבורא ית' למצות קביעת מזוזה בדלת ביתו (כאשר הדלת שסובבה על צירה מאות אלפי פעמים... נתקלקלה, והיה הכרח להחליפה). וקבע רבינו את המזוזה עם ברכה, היות והחליפו גם את המשקוף, שזה עיקר חיוב המזוזה. [ובהחלפת דלת לחוד, תליא בדעת הרמב"ם ושאר ראשונים].

צריך שיחלה עצמו עליו

נאנח רבינו בצער על מרן פוסק הדור שליט"א ואומר: "מען דארף האבן גרויסע רחמי שמים", צריך רחמי שמים מרובים. "יהודי שיגע כ"כ בתורה, און האט אזא געשמאק אין לערנן" – ויש לו כזו מתיקות בלימוד. "מיט אזא שטארקייט אין הלכה", עם כזה כח חזק בהלכה. ונסיים; "יהי רצון מלפני אבינו שבשמים לקיים בנו חכמי ישראל" "אורך ימים אשבעם ואראם בישועתי". ■

למות זה לא דבר שמח

יונה הנביא אמר: "טוב מותי מחי" (יונה' ד ג). אך רק הוא יכול להרשות לעצמו 'לוקוסוס'. כזה. אבל סתם אנשים האיך יכולים לומר כזה דבר, הרי צריכים עוד לעשות הרבה מצוות ולתקן..

ומענין לענין שאל בעל קורא אחד: "אם אפשר לסיים עליה בסוף פר' 'בראשית' במיתת מתושלח, שהרי מת זקן כל כך. ואולי לא נחשב מסיים בדבר רע?"

ענה רבינו: "שטארבין איז פארט נישט קיין פריילאכע זאך, למות זה בכל זאת לא דבר שמח..."

מבזבזים חיים

הביא רבינו מאמר חז"ל במדרש הובא ב'כד הקמח' לרבינו בחיי ('אבל') וז"ל; וכן אמר במדרש; 'מתושלח צדיק גמור היה. ולמה נקרא שמו מתושלח? שכל דיבור ודיבור שהיה מוציא מפיו היה מושל עליו מאתים ושלושים משל בשבחו של הקב"ה. והיה שונה תשע מאות סדרי משנה. שלש מאות באלפים של תורה. ושלוש מאות באלפים של תורה. ושלוש מאות באלפים של ימות המשיח. ובשעה שמת נשמע קול רעם בגלגל גדול, שהי' עושין לו הספד, תשע מאות שורות של מלאכי השרת כנגד תשע מאות סדרי משנה שהיה שונה. ולכך מצינו שקבע הכתוב זמן שני לירידת המבול ואיחר ירידתו ז' ימים כדי שיתעסקו בהספדו של מתושלח הצדיק' עכ"ל.

ואמר: "אנשים לא היו שידעו להעריך את גודל ההפסד בפטירת מתושלח, רק המלאכים העריכו את זה והספידוהו. ולשמוע את ההספד, ג"כ רק מלאכים שמעו".

סוף דבר אומר רבינו בכל הזדמנות: "העולם הזה הוא כ"כ טוב, אפשר לחטוף בו כ"כ הרבה מצוות, בכל דבר קטן אפשר לזכות לחיי נצח! ומי מנצל את ימי חייו? רוב בני אדם מבזבזים את חיייהם בהבל וריק..."

מראה מקום הוא לו

במה שהובא בגליון צ"ט להוכיח מתוס' בע"ז; שלא שייך ליהנות מהעולם הזה ולומר שאינו מכוין ליהנות. העיר צורב יקר (מישיבת 'ארחות תורה'); דבביאור הגר"א לאו"ח סי' רל"א כתב לישב בכך קושית תוס'.

וכשהובאו הדברים קמיה רבינו אמר: "דהגאון בעצמו באמת לא נהנה מהעולם הזה. והיה בולע כזית פת שרוי במים, רק כפי צריך להתקיים. (ובסוף ימיו אמר: "עכשיו אני יכול כבר ליהנות...").

"אמנם" חוזר רבינו ושואל: "וכי תירוץ כזה פשוט לא יכלו תוס' לתרץ"? עוד הקשה: "מהא דמתעסק בחלבים ועריות חייב שכן נהנה. ומה הראיה שנהנה, אולי לא נתכוין ליהנות?"

מתי כדאי לחיות?

(ב"ק קיז) הגמ' מביאה מעשה שרבי יוחנן הקפיד בטעות על רב כהנא ומת רב כהנא. וכנשתברר לרבי יוחנן שהיה טעות, הלך לבית הקברות והחיה אותו. ופיסו. ואמר לו רבי יוחנן שיחזור לבית המדרש. ועל זה ענה לו רב כהנא: "אי מצית למיבעי רחמי דתו לא שכיבנא אזילנא ואי לא לא אזילנא הואיל וחליף שעטא" (פי'; אם אתה יכול לבקש רחמים שלא אמות עוד, אך עמך. ואם לא, איני רוצה. ופרש"י; 'הואיל וחליף שעטא וקבלתי צער מיתה לא אקבל עוד פעם אחרת'). לכאורה; הא יוכל לעשות עוד מצוות ובודאי כדאי לחיות עוד שיוכל לעשות הרבה מצוות. ולמה אי לא יכול לעשות שלא ימות עוד פעם לא כדאי לו לחיות בינתיים.

יש לומר; דנהי דטוב בשבילו לחיות ולקיים מצוות, מ"מ שמא ישל בעבירה אחת נגד רצון הקב"ה, לא רוצה שיתחלל שם שמים, אע"פ שבסך הכל יהי' לו מאד טוב.

ועדין יש להבין; 'למה אי מצי למיבעי רחמי דלא ימות הוי ניהא לי'? יש לומר; דהא כמו אחרי תחית המתים כולם ינחו ה"נ לגביו הוי כמו לאחר תחית המתים. דעל זה נאמר: 'בלע המנת לְנַצַח' ('ישעיה' כה ה). ואצלו הוי כמו תחית המתים (כת"י).

מרפאת שיניים
רבי עקיבא 44 בני ברק נוסד בשנת 1982

המרכז להשתלות שיניים ואסתטיקה

אצלינו החור הוא רק בשן. לא בכיס.

בדיקה ויעוץ מקצועי ללא תשלום

השתלות | כתר | וכל הטיפולים הנדרשים מחירים מוזלים במיוחד!

טל. 03-5794757
רח' רבי עקיבא 44 בני ברק פינת הרב קוק

בס"ד

'משנכנס אדר מרבבים בשמה'

בעזרת ה' ארגון 'שופר' מזמין את כל פעיליו וידידיו מכל רחבי הארץ

לשמחת פורים

בסיום 40 יום תענית רצופים

עם הרב **אמנון יצחק שליט"א**

את הערב ינעימו זמרים כשרים ביניהם:

ארז יחיאל, אהרון כהן, יצחק אבוהב, שמעון משעלי, יהודה חדד ועוד

במוצאי 'תענית אסתר' יג' אדר 2012/מרץ/07

בשעה 20:00 באולמי 'ארמונות חן' המפוארים

'כיבוד קל' במקום כניסה חופשית

הכניסה לגברים בלבד

**זכר
למחצית
השקל'**

40 ש"ח לנפש

בס"ד
ניתן למסור לארגון 'שופר'
לזיכוי הרבים

באמצעות הוראת קבע/אשראי

להפקדה בבנק הדאר מס' חשבון 8514338

בבנק מזרחי סניף 468 מס' חשבון 596200

לתרומות צלצלו: 03-6777779

זכות בעלי התשובה תגן בערכם

טיול לקברי הצדיקים

עם הרב **אמנון יצחק שליט"א**

ביום שלישי י"ט אדר 13/03/12

מירון - קבר רשב"י

עבריה - רמב"ם, ר' מאיר בעל הנס

14:00 ארוחת צהרים - במלון 'המצודה' בעבריה

15:15 תפילת מנחה

15:30 הרצאת הרב **אמנון יצחק שליט"א**

יציאה מנקודות האיסוף בשעה 7:30 בדיוק!

בני ברק - רח' מתתיהו 10

ירושלים - 'בניני האומה'

הישיבה בהפרדה מלאה!

ההרשמה ב'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק

בין השעות 09:00-15:30

03-6777779

זכאי
"כח כפלים" חינוכי
"חי כפלים" 50% הנחה

יש 1,020 מתענים בתענית 40 יום רצופים

לפני כחודש ימים החליט הרב אמנון יצחק שליט"א לפנות לקהל שומעי לקחו בשבת קדש לקבל על עצמם תענית 40 יום רצופים ל-3 סיבות עיקריות:
1. לאור הסכנות הגדולות העומדות בפתח מול אויבי ישראל (כדוגמת; אסתר ומרדכי). 2. לבטל את הגשמיות ולרומם את השאיפה לרוחניות בקיום המצוות מבלי תלות בחומר. 3. לכפרת עוונות וחטאת נעורים. ועתה נוסף ענין הגזירות על הצדיקים שמתייסרים בעוונות הדור.

עד עתה יש למעלה מ-1,020 איש ואשה מתענים

הגענו בעזרת"ת לרצון שיהיו 1000 מתענים ת"ל ית'

"מגן אם יראה נרמח בארבעים אלף פישראל" ('שופטים' ה)

בזכות 40,000 ימי תענית, בעזה"י שלא נצטרך מגן ורומח

וה' יעזרנו ויצילנו מכל האויבים אכ"ר

כל מי שרוצה להצטרף יצלצל לשופר 03-6777779 ואו לטל' 050-6500666

עמנואל אולם אירועים בית יעקב בית ישראל 1 יום ראשון י' אדר 4/03/12

כניסה 10 שקל

פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30

'קופת העם' מהפכה עולמית

"ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת וענו כל העם אמן"
'קופת העם' הינה חזון של הרב אמנון יצחק שליט"א שקבל את ברכת הגאון הרב אהרן לייב שטיינמן שליט"א בהארת פנים גדולה כדי לחלץ את האברכים הנדכאים מתחת עול הפרנסה והצמצומים והגזירות של הממשלה כנגד לומדי התורה ולתת להם תמיכה מקופה זו ואשר ילמדו את בעלי התשובה תורה בכל רחבי הארץ ובישיבה שתוקם בסייעתא דשמיא כרצון הגאון גדול הדור מרן הרב שטיינמן שליט"א.

'קופת העם' תאיר את פניהם של משפחות האברכים בסיוע נצרך וחשוב זה ותאיר באור החכמה את עולמם של בעלי התשובה המשוועים לאורה של התורה.

'קופת העם' הינה קופת הזכויות הגדולה ביותר בעם ישראל בעת הזו וחובה על כלנו לא לעמוד מנגד ולסייע בכל מה שאפשר באופן קבוע ושוטף ואף בתרומות חד פעמיות.

'קופת העם' תעניק לתורמיה את הדרגה של 'תמכין דאורייתא' בתרומתם ותגן בעדם מכל רע ושיזכו שמדה כנגד מדה יזכו שבניהם לא יסורו מדרך התורה וילכו בה תדיר בבריאות שלמה ואיתנה.

זכרו: כל סכום של תרומה ל'קופת העם' הופך אתכם לשותפים במפעל העולמי הגדול של חיבור עולם התורה ועולם התשובה, בברכות הרה"ג הרב שטיינמן שליט"א והרב אמנון יצחק שליט"א שיחולו עליכם תמיד אמן.

כל התורמים מעל סכום של \$1000 יזכו לברכת הרב אמנון יצחק שליט"א אישית בטלפון. ורשימת התורמים הקבועים תועבר למרן הרב שטיינמן שליט"א לברכה אישית.

ניתן לתרום בטלפון; 050-6500666 / 03-6777779

או באתר; www.shofar.tv / www.shofar.net

אברכים המעוניינים ללמד בעלי תשובה ישלחו את פרטיהם המלאים

בפקס 03-6740578 או לת.ד 2711 בני ברק:

שם: _____ משפחה: _____ כתובת מלאה: _____

טל': _____ פלפ': _____ אימייל: _____ מס' נפשות: _____

מס' שנים בכלל: _____ שעות נוחות ללמד: _____ וכמה ימים בשבוע? _____

המלצה: _____